

lobbifema — nemmad ütlesid: Ei nenda
pea ükski ennam meie armolisest Wüsti
meest pabhandama, kui monne aasta eest,
et ta mitte hõpis süddant pdraks meist:
Sest mis ehk praego meie põlwe tõstmis-
feks noutakse, olleks jo kã, kui mitte nisug-
gune endine wastane luggu meie Maal ol-
leks olnud. Meed Maad, kus meie asjet
olleme, on nenda kui muul maal, Moisa-
wannema omma; sepãrrast on se ka ülle-
ültse nenda, et kui ka Perremest enna st
keif omma so-uga pãrris- allama põlwest
lahki tehakse, ikka se Ma, mis peal ta el-
las, Moisaale jãi, kes sedda jãlle sellele an-
nab, kes teggo ja maksõ se eest tasub.
Kui siis pãrris- allama põlwest lahki sanud
Tallopoeg omma kohha peale sowib jãda,
peab temma sedda teggo ja maksõ ennese
peale wõtma, mis Moisawannem küssib,
ehk maiale minnema.

Agga kui tallopoeg weel pãrris on, siis
ei tohhi ta maiale minna, ja sepãrrast ei
tohhi siis ka ükski Moisawannem teistwisi

teggõ ja maksõ wõtta kui seãtud on. Sest
Moisawannemal on siis ikka omma tead-
wad abbi kã. Agga kui tallopoiad pãr-
ris- allama põlwest lahki on, siis peab Mo-
sawannem ennese tallopoega, ja tallopoeg
ennesele kohki otsima, ja sepãrrast on siis
Mollemattel lubba wastastikko leppimist
tehha

Sest, igga Moisawannem on omma
Moisa keif Madega omma Wannemattest
pãrrind, kes sedda ka pãrrinud, ehk ostnud
on; ehk Ta on isse sedda Moisa ostnud,
ja peab siis neist madest sisse sama, mis
temma Wannemad, ehk temma Isse se
eest on maksnud. Muido wõlgased wõt-
wad sedda, Madega tükkis, ärra.

Teine luggu on, kui Moisawannem ühhe
Ma- tükki ehk Perrekohki tallopoiale müüb,
siis on nisuggune Ma ühhe nisugguse tal-
lopoia pãrris, ja temma lapsed pãrrivad
sedda temma kãest, ning temma isse ja
temma pãriad tohhiwad sedda ka müä,
ehk ärranumata.